

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421200949
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4421200949.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Viery Koscelanskej a JUDr. Eriky Madarászovej, v právnej veci navrhovateľky: S. F., nar. XX.X.XXXX, bytom M., L. XX/XX, zastúpená: JUDr. Tibor Elzer, advokát so sídlom Nové Zámky, Hlavné nám. 7 proti otcovi: S. F., nar. X.X.B., bytom L. XXX, zastúpený: JUDr. Soňa Soboňová, advokátka so sídlom Nové Zámky, F. Kapisztóryho 2, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia - zákazu priblíženia sa otca k navrhovateľke a maloletým deťom: M. F., nar. XX.X.XXXX a M. F., nar. X.XX.XXXX, obe deti bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 5. marca 2021 č. k. 11P/17/2021-12, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I., ktorým súd prvej inštancie nariadil S. F. nepribližovať sa k navrhovateľke a k maloletým deťom M. a M. na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov, **p o t v r d z u j e**.

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II., ktorým súd prvej inštancie nariadil S. F. nepribližovať sa k miestu trvalého pobytu navrhovateľky a maloletých detí M. a M. na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov, **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1 Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. nariadil S. F., nar. X.X.XXXX, bytom L. XXX, aby sa nepribližoval k navrhovateľke S. F., nar. XX.X.XXXX, bytom M., L. XX/XX a k maloletým deťom: M. F., nar. XX.X.XXXX a M. F., nar. X.XX.XXXX, na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov, okrem súdnych, trestných a správnych konaní. Výrokom II. nariadil S. F., aby sa nepribližoval k miestu trvalého pobytu navrhovateľky S. F. a maloletých detí: M. F. a M. F., na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov. Zároveň výrokom III. súd poučil otca a matku maloletých detí, že sú oprávnení podať návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 325 ods. 1, 2 písm. d), h), § 330 ods. 2, §331 ods. 1, § 336 ods. 1, CSP. Poukázal na obsah návrhu navrhovateľky, ktorá sa svojím návrhom podaným dňa 17.2.2021 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd S. F. zakázal priblížiť sa k matke maloletých detí, ako aj k maloletým deťom a zároveň, aby súd zakázal priblížiť sa k miestu trvalého pobytu matky a maloletých detí a to na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov. Návrh odôvodnila tým, že s otcom maloletých detí sú manželia. Otec detí, matku a maloleté deti od roku 2018 fyzicky napáda, nadáva im a matke sa vyhráza aj zabitím. Viackrát musela zavolať aj políciu, otca detí odviekli na výsluch a následne prepustili. V roku 2018 bol otec detí aj políciou vykázaný zo spoločného obydľia na dobu 10 dní. Po mnohých útokoch musela matka ísť na ošetrovanie do nemocnice. Toto konanie otca vyústilo až do podania trestného oznámenia, ktoré matka podala dňa 21.1.2021. Následne sa spolu s maloletými deťmi odsťahovala k svojej matke. V návrhu poukázala aj na záznam z pohovoru sociálnej pracovníčky s maloletými deťmi. Uviedla, že má obavy o zdravie a život maloletých detí a tiež o seba.

1.2 Súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia poukázal na to, že z predloženého potvrdenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nových Zámkoch vyplynulo, že S. F. bol dňa 10.8.2018 o 3.45 hod. vykázaný zo spoločného obydla ohrozenej osoby S. F.. Z potvrdenia o podaní trestného oznámenia zo dňa 21.1.2021 bolo preukázané, že matka maloletých detí podala dňa 21.1.2021 trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona. Zo záznamu z pohovoru s maloletými deťmi z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky zo dňa 11.2.2021 vyplynulo, že maloletá M. uviedla, že s matkou a sestrou počas Vianoc odišli z domu bývať k babke, lebo ich otec bol zase opitý, začal ich biť, kričať na nich a maminu zatvoril v izbe. Uviedla, že otca sa veľmi bojí, lebo sa k nim správa veľmi zle. Maloletá M. uviedla, že nechce byť s otcom sama, bojí sa ho, lebo im robí zle, bije ju, kričí po nej a nadáva jej. Najviac sa ho báli, keď kričal, že ich všetkých zabije.

1.3 Z predložených listinných dôkazov mal súd prvej inštancie osvedčené, že otec maloletých detí sa po dlhšiu dobu dopúšťa fyzického a psychického násillia na navrhovateľke - matke maloletých detí a tiež na maloletých deťoch. Súd mal preukázané, že matka spolu s maloletými deťmi sa z tohto dôvodu odsťahovala zo spoločnej domácnosti. Maloleté deti vo svojich výpovediach uviedli, že otec chodil domov opitý, nevedel stáť na nohách, kričal, vulgárne im nadával, bil ich. Poukázal na to, že otec maloletých detí už v minulosti bol vykázaný policajným zborom z obydla. Obavy matky, že otec detí im bude naďalej ubližovať, súd prvej inštancie považoval za dostatočne odôvodnené. Matka maloletých detí osvedčila dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia, vzhľadom na neadekvátne správanie sa otca detí, jednak voči nej a tiež maloletým deťom, pod vplyvom alkoholu. Súd preto návrhu matky maloletých detí vyhovel.

1.4 Poukázal na to, že Civilný sporový poriadok vyslovene pripúšťa aj nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej. V danom prípade je návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia podľa svojho obsahu návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej. V tejto veci ide o prípad, kedy neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, teda keď predmet neodkladného opatrenia vyčerpáva a usporiada celú situáciu, ktorú je potrebné upraviť. Súd prvej inštancie neurčil ani dobu trvania neodkladného opatrenia, pretože koncepcia inštitútu neodkladného opatrenia vychádza z princípu ochrany práv a právom chránených záujmov matky a detí bez vopred vymedzeného časového ohraňenia, pokiaľ trvajú dôvody na jeho nariadenie. Doplnil, že z uvedeného dôvodu nezaväzoval navrhovateľku - teda matku na podanie návrhu vo veci samej, ani nebude začínať konanie bez návrhu v časti úpravy práv a povinností voči maloletým deťom a zároveň ani neodkladné opatrenie časovo neohraňoval. Súd prvej inštancie zároveň poučil otca aj matku maloletých detí o práve podať návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, ktorým by zvrátili následky tohto neodkladného opatrenia, v konaní sa bude skúmať, či dôvody stále trvajú alebo či je dôvod na zrušenie neodkladného opatrenia. Záverom uviedol, že neodkladné opatrenie nariaďuje otcovi nepribližovať sa k maloletým deťom a k miestu ich trvalého pobytu, čo treba odlíšiť od zákazu styku otca s maloletými deťmi. Otec môže využiť telefonický, písomný styk na kontakt s maloletými deťmi. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku.

2. Proti uzneseniu podal písomne v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých detí a žiadal uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a návrh navrhovateľky zamietnuť, prípadne zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že rozhodnutie je založené na nesprávnych skutkových zisteniach a nesprávnom vyhodnotení dôkazov. Tvrdenia navrhovateľky - matky maloletých detí, považoval za nepravdivé v celom rozsahu, pričom sa absolútne ohradil voči tvrdeniam navrhovateľky, že by mal ju a maloleté deti akokoľvek fyzicky alebo iným spôsobom napádať, alebo sa vyhrážať navrhovateľke zabitím. Otec maloletých detí priznal, že príležitostne bol pod vplyvom alkoholu, ktorú situáciu však navrhovateľka vždy využila tým, že bezdôvodne na neho zavolala policajtov, ktoré konanie bolo predpokladane motivované tým, aby si navrhovateľka mohla samostatne ponechať spoločný majetok. Pri incidente dňa 10.08.2018 bol on sám atakovaný zo strany navrhovateľky, ktorá do neho sácala, na čo on jej chytil ruky, aby to nerobila. Po predmetnom incidente a následnom vykázaní otca maloletých detí zo spoločného obydla, otec maloletých detí dobrovoľne odišiel bývať ku svojim rodičom, kde aj zotrval počas obdobia 9 mesiacov. Poukázal na to, že navrhovateľka týmto konaním sleduje vrátenie daru - polovice pozemku, na ktorom je postavený ich rodinný dom. Dňa 13.02.2021 sa otec maloletých detí dobrovoľne, z dôvodu neznesiteľnej atmosféry, odsťahoval zo spoločnej nehnuteľnosti ku svojim rodičom do obce L., pričom ešte dňa 09.02.2021 podal na súd návrh na rozvod manželstva. Dňa 28.02.2021 sa naposledy realizoval styk otca s maloletými deťmi, ktorý prebiehal bez akýchkoľvek problémov, deti sa

tešili z prítomnosti otca. V súčasnosti je v dennom telefonickom kontakte s dcérou M., dcéra M. s ním z neznámych príčin odmieta komunikovať. Nepoprel, že medzi ním a navrhovateľkou vznikali konflikty, avšak bola to práve navrhovateľka, ktorá je spoluzodpovedná za vzniknuté konflikty, preto nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP nie je v súlade so zásadou spravodlivosti a nie je ani v pomere proporcionality k zásahom do osobných a osobnostných práv, ktoré sú jeho nariadením dotknuté. V konaní nebolo preukázané, že by hrozila akákoľvek ujma maloletým deťom zo strany ich otca, a preto nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu zákazu priblíženia sa k maloletým deťom nemá absolútne žiadny právny základ.

3. Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že rozhodnutie za daného skutkového stavu je dôvodné a zákonné, nakoľko zabezpečuje ochranu navrhovateľky, ako aj maloletých detí. Poukázala na to, že v danom prípade nejde o jednorázovú udalosť, ale tento stav má pretrvávať už dlhší čas, a to od roku 2018, pričom z vykonaných dôkazov je zrejmé, že obavy matky i samotných detí sa vystupňovali v dôsledku správania sa otca do tej miery, že vzbudzujú reálnu obavu na strane postihnutých osôb, a preto sa rozhodla matka maloletých detí podať i trestné oznámenie, ktoré je v tomto čase v štádiu preverovania. Uviedla, že v súčasnosti je manželstvo formálne, práve z uvedených obáv už nebýva v spoločnej domácnosti s manželom, s deťmi sa odsťahovala a nemá záujem ani obnoviť spolužitie, nakoľko považuje za potrebné chrániť seba ale i svoje maloleté deti. Daný stav ohrozuje riadny fyzický a psychický vývoj maloletých detí a samotné deti nemajú záujem o stretávanie sa s otcom za daných okolností a majú obavu z toho, ako by prípadné stretávania prebiehali. V žiadnom prípade nariadenie neodkladných opatrení nemá súvis s vrátením daru, ktorý matka detí od otca detí požaduje, nakoľko ide o iný právny vzťah, ktorý je založený na iných právnych dôvodoch. S ohľadom na uvedené skutočnosti navrhla, aby odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie v celom rozsahu ako vecne správne.

4. Kolízny opatrovník k odvolaniu otca vo svojom vyjadrení poukázal na vykonané šetrenia zo dňa 11.2.2021 v domácnosti matky a zo dňa 24.3.2021, kedy uskutočnil aj pohovory s maloletými deťmi. Matke a mal. deťom bolo poskytnuté aj sociálne a psychologické poradenstvo na Referáte poradensko-psychologických služieb. Z priebežnej správy z RPP vyplynulo, že obe deti popisovali násilie, ktorého boli svedkom a ktoré bolo páchané na matke a taktiež na nich. Obe verbalizovali bitky a facky, nadávky ponižovanie. Boli vystavené situáciám, ktoré poškodzujú aspekt mravnej výchovy a to hlavne vulgarizmy zo strany otca na ich adresu. Zo správy tiež vyplynulo, že dievčatá majú zníženú sebaúctu, čo môže byť spôsobené otcovými tvrdeniami, že si bitku zaslúžia. Psychologické konzultácie na RPPS v súčasnosti pokračujú u matky a mal. deťoch v dvojtyždňových intervaloch.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I., ktorým súd prvej inštancie nariadil S. F. nepribližovať sa k navrhovateľke a k maloletým deťom M. a M., je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť. V napadnutom výroku II., ktorým súd prvej inštancie nariadil S. F. nepribližovať sa k miestu trvalého pobytu navrhovateľky a maloletých detí M. a M. uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s poukazom na § 389 ods. 1 písm. c) CSP.

6. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

8. Z vyššie uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Ich vzájomná kumulácia nie je vylúčená. V rámci civilného sporového konania je nariadenie neodkladného opatrenia možné iba na návrh a za splnenia zákonných predpokladov. Keďže súd rozhoduje v pomerne krátkej lehote podľa § 328 ods. 2 CSP a spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, z procesného hľadiska je zásadným determinantom obsah samotného návrhu. Náležitosti priamo vymedzuje § 326 CSP. Navrhovateľ musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Pred

nariadením neodkladného opatrenia tak súd v celkovom kontexte požadovanej ochrany posudzuje, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, či navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti) , či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), či navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzenia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečením opatrením (§ 324 ods. 3 CSP).

9. Obsah neodkladných opatrení v zmysle § 325 ods. 2 písm. f) až h) CSP boli prijaté v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek formy rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana. Súd musí mať pri tomto neodkladnom opatrení za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ tiež osvedčuje lekárskymi správami , trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby , písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a pod. Aj túto skutočnosť však musí navrhovateľ pred nariadením neodkladného opatrenia relevantným spôsobom osvedčiť.

10. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násillia sa v týchto prípadoch preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené.

11. V prejednávanej veci je predmetom konania návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia bez začatia konania vo veci samej, ktorým sa domáhala, aby súd S. zakázal priblížiť sa k navrhovateľke, ako aj k maloletým deťom na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov a zároveň, aby súd zakázal priblížiť sa k miestu trvalého pobytu navrhovateľky a maloletých detí a to na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením vyhovel návrhu navrhovateľky. Zároveň poučil otca a matku maloletých detí, že sú oprávnení podať návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Proti predmetnému uzneseniu podal odvolanie otec maloletých detí (doručené súdu dňa 26.03.2021).

12. V spise sa ďalej nachádza podanie matky - návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci osobnej starostlivosti o maloleté deti (doručený súdu dňa 25.03.2021 a zapísaný pôvodne pod sp.zn. 7P/40/2021), ktorým žiadala, aby súd neodkladným opatrením zveril obe maloleté deti do jej osobnej starostlivosti a otca zaviazal platiť výživné vo výške 150,- euro na maloletú M. a vo výške 130,- eur na maloletú M., a to do 15. dňa toho ktorého mesiaca k rukám matky odo dňa vykonateľnosti neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie následne uznesením č.k. 11P/17/2021- 38 zo dňa 31.03.2021 spojil konanie o nariadenie neodkladného opatrenia zapísané pod č.k. 11P/17/2021 a konanie o nariadenie neodkladného opatrenia zapísané pod č.k. 7P/40/2021 na spoločné konanie podľa § 166 odsek 1 Civilného sporového poriadku s tým, že spoločné konanie bude prebiehať pod č.k. 11P/17/2021.

13. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní otca maloletých detí dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne v napadnutom výroku I., ktorým súd prvej inštancie nariadil S. F. nepribližovať sa k navrhovateľke a k maloletým deťom na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov. Súd prvej inštancie vec správne posúdil, keď dospel k záveru, že vzhľadom na závažnosť tvrdení navrhovateľky osvedčených predloženými listinami, je potrebné vyhovieť návrhu na nariadenie navrhnutého neodkladného opatrenia, ktorým bude zo strany súdu poskytnutá ochrana ohrozených práv navrhovateľky a maloletých detí. Navrhovateľka splnila základný predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 325 ods. 2 písm. h) CSP tým, že osvedčila určitý stupeň intenzity agresívneho správania zo strany jej manžela a otca maloletých detí. Navrhovateľka v konaní predložila súdu viaceré listiny osvedčujúce,

že otec detí sa voči nej opakovane násilia dopustil a predstavuje aj určité ohrozenie pre zdravý vývoj maloletých detí. Spolu s návrhom navrhovateľka súdu predložila záznam z ORPZ v Nových Zámkoch zo dňa 10.08.2018, lekárske potvrdenie z uvedeného dňa a tiež potvrdenie o podaní trestného oznámenia zo dňa 21.01.2021 pre podozrenie zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Otec maloletých detí v odvolaní síce namietal, že tvrdenia matky nie sú pravdivé a jej cieľom je vrátenie daru - pozemku, na ktorom je postavený ich rodinný dom, avšak o tom, či došlo k spáchaniu trestného činu otcom maloletých detí vo vzťahu k navrhovateľke či maloletým deťom, bude rozhodnuté až v trestnom konaní. K osvedčeniu navrhovateľkiných tvrdení prispieva aj správa ÚPSVaR Nové Zámky (zo dňa 12.04.2021), v ktorej sú popísané skutočnosti zistené šetrením a výsluchom navrhovateľky a osobitne maloletých detí. Obe deti verbalizovali strach z otca, popisovali násilie, ktorého boli svedkom a potvrdili aj požívanie alkoholu zo strany otca.

14. Odvolací súd konštatoval, že nie je dôvodná námietka otca, že v konaní nebolo preukázané, že by hrozila akákoľvek ujma maloletým deťom z jeho strany. Naopak navrhovateľka osvedčila, že maloleté deti sú ohrozené správaním sa otca najmä z hľadiska ich psychického vývoja. Z uvedeného dôvodu je potrebné, reálne obmedziť otcovi maloletých detí kontakt s maloletými deťmi, pretože ich život, zdravie a ďalší vývin má prednosť pred realizáciou rodičovských práv. Takéto rozhodnutie je aj v záujme oboch maloletých detí, ktoré po rozchode rodičov potrebujú mať zabezpečené pokojné prostredie.

15. Na základe vyššie uvedeného, aj odvolací súd považoval za osvedčené, že správanie otca vykazuje také znaky, ktoré nasvedčujú neprimeranému a nevhodnému správaniu sa otca vo vzťahu k maloletým deťom, ktoré vzbudzuje dôvodnú obavu o riadny vývoj detí, ale tiež vo vzťahu k navrhovateľke, čo potvrdili aj maloleté deti. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I., ktorým súd prvej inštancie nariadil S. F. nepribližovať sa k navrhovateľke a k maloletým deťom M. a M. na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

16. Odvolací súd nestotožnil s výrokom II. napadnutého uznesenia, ktorým súd zároveň nariadil S. F. nepribližovať sa k miestu trvalého pobytu navrhovateľky a maloletých detí na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov. Z návrhu navrhovateľky nevyplýva, prečo sa domáha aj zákazu priblíženia k ich bydlisku na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov, keď už prvým výrokom navrhovateľka a maloleté deti dosiahnu patričnú ochranu v tom, aby sa k nim otec nepribližoval na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov bez ohľadu na to, kde sa nachádzajú. V takomto prípade by bol takýto výrok nadbytočný. V prípade, že by navrhovateľka chcela dosiahnuť ochranu týkajúcu sa nevstupovania dočasne do domu, v ktorom býva spolu s maloletými deťmi, musela by žiadať nariadiť neodkladné opatrenie v zmysle ust. § 325 ods. 1 písm. e) CSP (neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násilia). Z podaného návrhu navrhovateľky však tieto skutočnosti jednoznačne nevyplývajú, preto súd prvej inštancie mal postupovať v zmysle ust. § 129 CSP a vyzvať navrhovateľku na odstránenie väd podania, v danom prípade neodkladného opatrenia, ktoré zároveň nahrádza podanie vo veci samej. Odvolací súd dopĺňa, že napriek tomu, že daná vec bola zapísaná v súdnom registri „P“, ide o návrh na vydanie neodkladného opatrenia v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II., ktorým súd prvej inštancie nariadil S. nepribližovať sa k miestu trvalého pobytu navrhovateľky a maloletých detí, je potrebné podľa § 387 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie preto opätovne posúdi túto časť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo strany navrhovateľky.

17. Záverom odvolací súd uvádza, že sa nezaoberal návrhom navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci osobnej starostlivosti o maloleté deti, ktorým žiadala, aby súd zveril obe maloleté deti do jej osobnej starostlivosti a otca zaviazal platiť výživné vo výške 150,- euro na maloletú M. a vo výške 130,- eur na maloletú M.. Tento návrh nebolo možné považovať za návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol podaný v priebehu odvolacieho konania a je príslušný o ňom rozhodnúť odvolací súd (§ 362 CMP). Podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vôbec nesúvisí s odvolacím konaním o návrhu navrhovateľky na zákaz približovania sa k navrhovateľke a maloletým deťom, na ktorý sa vzťahuje ustanovenie § 325 ods. 1 písm. h) CSP, teda nejde o vec, ktorú upravuje Civilný mimosporový poriadok. Ostatný návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia sa týka úpravy práv a povinností k maloletým deťom do rozvodu a nemá žiaden súvis s nariadeným neodkladným opatrením. Rovnako nebol žiaden dôvod na spájanie týchto dvoch vecí na spoločné konanie. Súd prvej inštancie mohol začať ex offo konanie o úpravu práv a povinností maloletých detí

do rozvodu a v rámci tohto konania rozhodnúť o neodkladnom opatrení matky. Zároveň odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci osobnej starostlivosti o maloleté deti bol súdu doručený dňa 25.03.2021, teda skôr, ako bolo doručené odvolanie voči uzneseniu zo dňa 5. marca 2021 č. k. 11P/17/2021- 12 (doručené dňa 26.03.2021) .

18. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).